

LIETUVOS RESPUBLIKOS
TURIZMO ĮSTATYMO NR. VIII-667 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 6.747-
6.755 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ
DERINIMO PAŽYMA (įtraukti LTICA paslaugą dėl gamtinių veiksmų)

Eil. Nr.	Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Pastabų ir pasiūlymų įvertinimas
1.	Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2022-04-04 išvada Nr. 1D-14921	<p>4. Atkreipiamė dėmesį į 2022 m. sausio 29 d. įsigaliojusius VAI 5 straipsnio 1 dalies pakeitimus, kuriais nustatyta, kad viešosioms įstaigoms, kurių savininkė ar dalininkė yra valstybė, viešojo administravimo įgaliojimai gali būti suteikti įstatymu, tiesiogiai taikomu Europos Sąjungos teisės aktu, ratifikuota Lietuvos Respublikos tarptautine sutartimi, kai tame teisės akte nurodomi konkretūs viešojo administravimo įgaliojimai, o sprendimą dėl viešosios įstaigos, kuriai šie viešojo administravimo įgaliojimai bus suteikti, pavedama priimti Vyriausybei.</p> <p>Atsižvelgdami į tai, siūlytume įvertinti Įstatymo 40 straipsnio, kuriame reglamentuojami viešajai įstaigai „Keliauk Lietuvoje“ suteikiami įgaliojimai (įskaitant ir viešojo administravimo įgaliojimus), atitiktį VAI 5 straipsnio 1 daliai ir jį patikslinti. Atitinkamai tikslintina ir Įstatymo projekto aiškinamajame rašte pateikiama informacija.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo 39 straipsniu 2018 metais priimant minėtąjį įstatymą yra išreikšta įstatymo leidėjo valia atitinkamas funkcijas pavesti konkrečiai viešajai įstaigai, t.y. Keliauk Lietuvoje. Šiuo straipsniu yra nustatomos ne tik funkcijos, bet savininko teisės ir pareigos įgyvendinanti institucija, t. y. Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija, bei išvardijama, kas sudaro viešosios įstaigos „Keliauk Lietuvoje“ lėšas.</p> <p>Pritarus Vidaus reikalų ministerijos pastabai, tampa neaišku kur, koku teisės aktu ir koku teisiniu pagrindu turėtų būtų nustatyta viešosios įstaigos savininkė bei kokiomis lėšomis finansuojama minėtosios įstaigos veikla.</p> <p>Manytina, kad vadovaujantis teisėkūros ekonomiškumo ir stabilumo principais, siūlytina atsisakyti įstatymo pakeitimų ir naujų teisės aktų rengimo, kai visas reguliavimas yra nustatytas galiojančiame teisės akte.</p>
2.	Lietuvos savivaldybių asociacijos 2022-03-23 išvada Nr. (3)-SD-181	<p>Siūlome pakeisti įstatymo projekto 2 straipsnio 22, 23 ir 24 dalis ir jas išdėstyti taip:</p> <p>2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos:</p> <p>24. Turizmo ištekliai – ~~objektai~~ (gamtos, kultūros, mokslo, religijos, pramogų ir kiti objektai), gydomieji gamtiniai ištekliai (mineralinis vanduo, gydomasis purvas, klimato terapija, miško terapija), renginiai ir (ar) vietovės, dominantys turistus ar skirti jų reikmėms.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Manytina, kad gydomaisiais gamtiniais ištekliais (mineralinis vanduo, gydomasis purvas, klimato terapija, miško terapija – yra priskirti prie gamtos objektų, kuriais naudodamieji turizmo paslaugų teikėjai siūlo turizmo paslaugas ar sukuria turizmo produktus turistams, todėl juos išskirti netikslinga. Be to, siūlytiną įrašyti gydomųjų gamtinių išteklių sąrašas yra susiaurinanti gydomųjų gamtinių išteklių spektrą.</p>

3.	Lietuvos turizmo asociacijos 2022-03-27 išvada Nr. 022008	<p>1. Dėl TĮ 2 str. 12 d.</p> <p>Šiuo metu galiojanti bei Projekte teikiama „kelionių organizatoriaus“ definicija neatitinka Kelionių direktyvoje vartojamos sąvokos, kurioje „kelionių organizatorius“ apibrėžiamas kaip „prekiautojas“. Kelionių direktyvoje naudojamos dvi savarankiškos definicijos, - „Kelionių organizatorius“ bei „prekiautojas“, kurios tarpusavyje susijusios ir viena kitą papildo. Iš Kelionių direktyvos definicijų apibrėžimų galima daryti pagrįstą išvadą, kad visi kelionių organizatoriai yra prekiautojai, tačiau ne visi prekiautojai yra kelionių organizatoriai. Definicijos „prekiautojas“ neperkėlus į nacionalinę teisę, nėra atskleidžiama kelionių organizatoriaus vykdomos veiklos esmė, kuri atskleidžiama „prekiautojo“ sąvokos turiniu. Siekiant tinkamo Kelionių direktyvos nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę, negali būti perkeliama tik dalis definicijų, juolab, kaip minėta, „prekiautojo“ definicija apibrėžia paties „kelionių organizatoriaus“ esmę ir jo turinį. Kelionių direktyvos 4 str. nurodoma, jog „Valstybės narės nacionalinėje teisėje neturi palikti galioti ar priimti nuostatų, nukrypstančių nuo šioje direktyvoje įtvirtintų nuostatų, įskaitant griežtesnių ar švelnesnių nuostatų, kuriomis būtų užtikrinama nevienodo lygio keliautojų apsauga, nebent šioje direktyvoje būtų numatyta kitaip“. Tokiu būdu, direktyvoje numatytas maksimalaus perkėlimo principas. Todėl siekiant tinkamo Kelionių direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę, siūlytina į Turizmo įstatymą perkelti „prekiautojo“ definiciją, o „kelionių organizatoriaus“ sąvoką apibrėžti taip kaip ji apibrėžta Kelionių direktyvoje.</p> <p>Kelionių direktyvoje kelionės paslaugos apibrėžiamos kaip (i) keleivių vežimas; (ii) apgyvendinimas; (iii) automobilių nuoma; arba (iv) bet <i>kokia kita turizmo paslauga (3 str. 1 d.)</i>. Kitaip tariant, organizuotą turistinę kelionę gali sudaryti bet kurių iš (i), (ii) ar (iii) išvardintų paslaugų derinys arba bet kurios iš (i), (ii) ar (iii) nurodytos paslaugos ir <i>kitos paslaugos</i>, atitinkančios jai keliamus reikalavimus, derinys.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Manytina, kad netinkslinga tik formaliai pakeisti sąvoką iš „kelionių organizatorius“ į „prekiautojas“. Turizmo įstatyme įtvirtinta kelionių organizatoriaus sąvoka apima įprastinę žodžio reikšmę ir vidutinio vartotojo standartą. Kartu atkreipiame dėmesį, kad kelionių organizatoriaus sąvokos apibrėžtis atitinka Kelionių direktyvą.</p> <p>Turizmo įstatyme nustatome dar griežtesnius reikalavimus negu reikalauja 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2302 dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB su visais pakeitimais, o tai reiškia, kad organizuotos turistinės kelionės parduoti ir sutartis dėl organizuotos turistinės kelionės Lietuvos Respublikoje gali tik kelionių organizatorius arba kelionių pardavimo agentas. Manytina, kad šių griežtesnių teisės normų įtvirtinimas leidžia Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai tinkamai užtikrinti keliautojų ir turistų apsaugą bei turizmo paslaugų teikėjų priežiūrą.</p> <p>Neatsižvelgta.</p> <p>Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo nr. VIII-667 pakeitimo įstatymo projekte sąvoka <i>Organizuota turistinė kelionė</i> apibrėžiama taip: „ne mažiau kaip dviejų skirtingų turizmo paslaugų — keleivių vežimas; apgyvendinimas, kuris nėra neatsiejama keleivių vežimo dalis ir yra skirtas ne nuolatinio gyvenimo tikslams;</p>
----	---	---	--

		<p>Tokie <i>kitai paslaugai</i> keliami reikalavimai nurodyti aktualios redakcijos TĮ 4 str. 2 ir 3 d. Todėl siūlomoje redakcijoje netiksliai nurodytas straipsnis, o šis netikslumas iš esmės pakeičia pačios sampratos turinį. Atsižvelgiant į tai, kad <i>kitai paslaugai</i> keliami reikalavimai nurodyti TĮ 4 str. 2 ir 3 d., paskutinis sakinytis tikslintinas į „<...> <i>derinys, sudaromas pagal šio įstatymo 4 straipsnyje išdėstytas sąlygas</i>“.</p> <p>Todėl definicija tikslintina į „Organizuota turistinė kelionė – ne mažiau kaip dviejų skirtingų turizmo paslaugų – keleivių vežimas; apgyvendinimas, kuris nėra neatsiejama keleivių vežimo dalis ir yra skirtas ne nuolatinio gyvenimo tikslams; automobilių, motociklų ar kitų motorinių transporto priemonių nuoma; kita paslauga, kuri nėra neatsiejama nuo šioje dalyje nurodytų turizmo paslaugų, – derinys, sudaromas pagal šio įstatymo 4 straipsnyje išdėstytas sąlygas“.</p>	<p>automobilių, motociklų ar kitų motorinių transporto priemonių nuoma; kita paslauga, kuri nėra neatsiejama nuo šioje dalyje nurodytų turizmo paslaugų, – derinys, sudaromas pagal šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje išdėstytas sąlygas“.</p> <p>Pastebime, jog sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> minimas Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnis yra sudarytas iš 4 dalių.</p> <p>Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 1 dalyje išvardintos sąlygos, kurioms esant turizmo paslaugų derinys laikomas <i>organizuota turistine kelione</i>. Dėl šios priežasties Turizmo įstatymo projekto 2 straipsnio 17 dalyje apibrėžiant sąvoką <i>Organizuota turistinė kelionė</i> ir minint jos sudarymo sąlygas pateikiama nuoroda būtent į aptariamą Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 1 dalį.</p> <p>Manytina, kad sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> netikslinga nurodyti nuorodos į Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 2 dalį, nes minėtoji nuostata taikoma turizmo paslaugų deriniui, kuris nėra laikomas <i>organizuota turistine kelione</i>.</p> <p>Manytina, jog sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> taip pat netikslinga pateikti nuorodos į Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalį, kadangi Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 3 dalis (<i>nurodoma, kas yra laikoma didele organizuotos turistinės kelionės vertės dalimi</i>) yra skirta paaiškinti Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatai („<...> <i>nesudaro didelės turizmo paslaugų derinio vertės dalies</i> <...>“).</p> <p>Sąvokoje <i>Organizuota turistinė kelionė</i> taip pat netikslinga pateikti nuorodos į Turizmo įstatymo projekto 4 straipsnio 4 dalį, nes aptariamoje dalyje rašoma apie organizuotos turistinės kelionės pradžią.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys ir į tai, jog galiojančios redakcijos Turizmo įstatymo sąvoka <i>Organizuota turistinė kelionė</i>, kurioje yra nuoroda į Turizmo įstatymo 4 straipsnio 1 dalį buvo notifikuota Europos Komisijos.</p>
--	--	---	--
